

Despre
BĂIEȚI

Michael Thompson este profesor universitar, psiholog, consilier pe probleme familiale și fost profesor în învățământul gimnazial. Organizează seminariile despre violența în societate, prietenia între copii și dezvoltarea băieților. A publicat, împreună cu Dan Kindleton, *Raising Cain: Protecting the Emotional Life of Boys* (1999; ed. rom. *Crescându-l pe Cain: Să ocrotim viața emoțională a băieților*), care a devenit bestseller *New York Times*. Împreună cu Catherine O'Neill Grace și Larry Cohen – *Best Friends / Worst Enemies: Understanding the Social Lives of Children* (2001; ed. rom. *Prieteni buni, dușmani aprigi: Să înțelegem viața socială a copiilor*) și *Mom, They're Teasing Me: Helping Your Child Solve Social Problems* (2002; ed. rom. *Mamă, sunt tachinat! Cum să-ți ajuți copilul să facă față problemelor vieții sociale*). Împreună cu Teresa Barker – *Speaking of Boys: Answers to the Most-Asked Questions about Raising Sons* (2000; *Despre băieți: Răspunsuri la cele mai frecvente întrebări referitoare la cum să crești un băiat*), *The Pressured Child: Helping Your Child Achieve Success in School and in Life* (2004; ed. rom.: *Educație fără constrângeri: Să ne eliberăm copiii de suprasolicitarea performanței*) și *It's a Boy! Understanding Your Son's Development from Birth to Eighteen* (2008; ed. rom.: *E băiat! Dezvoltarea fiului tău de la naștere până la optsprezece ani*). De asemenea, este autorul cărții *Homesick and Happy: How Time Away from Parents Can Help a Child Grow* (2012; *Dorul de casă și fericirea: Timpul petrecut fără părinți ajută dezvoltarea și creșterea copiilor*).

Este fost membru al American Camp Association și poate fi contactat la adresa www.michaelthompson-phd.com.

Teresa Barker este jurnalist și coautoarea a numeroase cărți de psihologie și educație parentală. Este căsătorită, are un fiu și două fiice și locuiește în Portland, Oregon.

MICHAEL THOMPSON
CU TERESA BARKER

Despre BĂIEȚI

RĂSPUNSURI LA CELE MAI
FRECVENTE ÎNTREBĂRI
REFERITOARE LA CUM
SĂ CREȘTI UN BĂIAT

Traducere din engleză
de Veronica Sidon

Redactor: Andreea Niță
Coperta: Angela Rotaru
Tehnoredactor: Manuela Măxineanu
Corector: Alina Dincă
DTP: Corina Roncea, Dan Dulgheru

Tipărit la Livco Design

Michael Thompson, Teresa Barker
*Speaking of Boys: Answers to the Most Asked Questions
About Raising Sons*
Copyright © 2000 by Michael Thompson and Teresa Barker
All rights reserved.

This translation published by arrangement with Ballantine Books, an imprint of Random House, a division of Penguin Random House LLC.

© HUMANITAS, 2020, pentru prezenta versiune românească

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Thompson, Michael

Despre băieți: răspunsuri la cele mai frecvente întrebări referitoare la cum să crești un băiat / Michael Thompson cu Teresa Barker; trad. din engleză de Veronica Sidon. – București: Humanitas, 2020
ISBN 978-973-50-5933-0

I. Barker, Teresa

II. Sidon, Veronica (trad.)

159.9

EDITURA HUMANITAS

Piața Presei Libere 1, 013701 București, România
tel. 021/408 83 50, fax 021/408 83 51
www.humanitas.ro

Comenzi online: www.libhumanitas.ro

Comenzi prin e-mail: vanzari@libhumanitas.ro

Comenzi telefonice: 0723 684 194

CUPRINS

Mulțumiri / 11

Introducere / 13

DESPRE NATURA BĂIEȚILOR

O viitoare mamă de băiat / 17 Fără bombe! Doar cuburi și păpuși / 21 Tatăl se retrage în fața încăpățânării băiețelului de patru ani / 24 Când, la treisprezece ani, devii prea atent la felul în care arăți / 27 Tuleiele din barbă și mândria băiatului / 30 Atitudinea provocatoare a băieților / 32 Băiețelul de nouă ani e atât de enervant că parcă cere bătaie / 35 *Body piercing*: care e mesajul? / 39

DESPRE MAME ȘI FII

Mai cred adolescenții că mamele lor sunt cool? / 43 Ajutor! Sunt o mamă învățată să controleze totul în cele mai mici detalii și mă lupt să mă detașez / 46 Amândoi fiii trebuie iubiți la fel / 49 Iubirea maternă și distanța / 52

DESPRE TAȚI ȘI FIII LOR

Tatăl și-ar dori să-și ducă iar fiul de nouă ani la culcare / 55 De ce nu pot fi tații la fel ca bunicii? / 57 Un tată dornic să dea sfaturi / 61 Tatăl se retrage pe măsură ce băiatul crește / 64 Un tată depresiv: cum este afectat fiul? / 67

DESPRE FRAȚI

Cain și Abel: vor fi vreodată prieteni? / 71 Tachinarea: fratele își ia sora peste picior / 74 Rivalitatea între frați: își va vedea vreodată

6 Cuprins

fiecare de treaba lui? / 79 Fratele mai mic este mascota surorilor sale / 81 Care e cel mai bun moment pentru un nou membru al familiei? / 83

DESPRE DIVORȚ

Împărțirea afecțiunii: atitudinea fiului față de divorț și față de relațiile tatălui său / 86 Divorțul părinților nu scuză indolența copilului / 89 Despărțirea de un alt bărbat e dureroasă pentru fiul unei mame divorțate / 93 Copii timorați de un tată divorțat, irascibil și agresiv / 95 La fel ca fostul soț, fiul folosește un limbaj violent / 98

DESPRE PRIETENIE

E rău pentru un băiat de paisprezece ani să nu aibă un cerc de prieteni? / 100 Cercul de prieteni e format exclusiv din băieți, sau și din fete? / 103 Istorioare, laudăroșenii și minciuni: cum să ajutăm un băiat necinstit / 106 Așa-zișii prieteni „exploatați” nu-ți sunt prieteni / 108 Toată ziua la mall / 111

DESPRE FETE, DRAGOSTE ȘI SEXUALITATE

Cum vorbesc cu fiul meu despre întâlnirile cu fetele? / 114 Ar trebui ca fiul meu să fie mai activ în relațiile de prietenie cu fetele pe care le cunoaște? / 115 Un tânăr Romeo, sortit suferinței? / 119 Adolescent subjugat de iubita cea frumoasă, împotriva voinței mamei acestuia / 121 De unde are băiatul meu de doisprezece ani asemenea păreri misogine? / 123 Băiatul de trei ani care la grădiniță vrea să se îmbrace mereu ca o fată / 125 Comportamentul unui băiat de clasa a opta îi face pe părinții lui să se întrebe dacă are înclinații homosexuale / 129 Studentul atrăgător și athletic nu și-a găsit încă perechea sau e gay? / 133 Sex la întâmplare, la o vârstă mică – chiar nu e o problemă? / 137 Câteva clarificări pe tema masturbării / 143

DESPRE SENTIMENTE ȘI COMUNICARE

Băiatul dumneavoastră este o țintă sigură pentru cei cărora le place să intimideze alți copii? / 146 Un iaz prea mare, un peștișor prea mic: se va pierde, ori va înota? / 149 Un băiețel care urăște să fie

pedepsit prin izolare / 154 Gata cu idealul clasic de bărbat: tăcut, dar puternic / 156

DESPRE ȘCOALĂ

În dorința de a avea cu ce se mândri, mama se plânge de notele de nouă ale fiului său, elev în clasa a opta / 158 Ar trebui să ne pună pe gânduri niște minciuni nevinovate? / 161 ADHD în clasa a patra / 163 Adolescentul și școala, două noțiuni greu de combinat: ce pot face niște părinți sperați? / 167 Cât de mult să aștepte fiul nostru ca școala să îi ofere o provocare? / 171 Băiatul trompetist se hotărăște să „schimbe ritmul“ / 175 Cititor pasionat cu rezultate slabe la școală / 178

DESPRE PROFESORI

Grădinița este extenuantă pentru educatori și copii / 184 Un băiat fermecător își exprimă partea întunecată prin artă / 188 Elev talentat la matematică, față-n față cu frica de eșec / 191 Băieții care nu sunt atenți la ore mă îngrijorează / 193 Atenție la băieții care se rănesc cu bună știință / 195 Este cineva conștient că acest băiat are nevoie de terapie? / 197 Îl minte pe profesor în față – cine se crede? / 200 Băieți prea mândri pentru a recunoaște că au dificultăți de învățare / 203

FURIE ȘI COMPORTAMENT SOCIAL AGRESIV

În sala de mese se servesc glume proaste, bătaie de joc și brutalitate / 207 Controlul furiei: strategii de zi cu zi și cheltuieli de reparații / 211 Hărțuitori sau hărțuiți: de unde vine agresivitatea? / 214 Este posibil ca școlile să aibă o reacție exagerată la amenințările „copilărești“? / 217 Există și o parte pozitivă a agresivității? / 220 Violența băieților e influențată și de relațiile lor personale și sociale / 224

DESPRE BĂIEȚII CARE FAC BOACĂNE

Băiatul cu mașinuța de golf – erou local / 227 Singur acasă: prea multă libertate la treisprezece ani? / 229 Vandalismul și ce să îi învățăm pe băieți despre justiție / 231 Elev de liceu cu rezultate

8 Cuprins

slabe la învățătură: părinții îi anticipează deja viitorul / 233 O fi minunat să ai șaisprezece ani, dar nu e deloc minunat să fumezi la vârsta asta / 238 Băuturi alcoolice la șaisprezece ani: cum, când și unde? / 241

DESPRE SPORT

Jucătorul de baseball joacă la sigur / 244 Teama că băiatul se va răni la fotbal / 247 Hochei: când e prea mult? / 250 Antrenorul de baschet, un substitut pentru tată / 254

DESPRE DISTRACȚIE, JOURI ȘI VOIE BUNĂ

Ce e așa amuzant la părțile corpului? / 257 Dilema jocurilor pe consolă / 260 Armă de paintball pentru fiul de treisprezece ani? / 263 Viața în lumea virtuală: cât timp ar trebui să petreacă în fața computerului? / 265 Să fii sau să nu fii cercetaș / 269 Băieți și fete rămân peste noapte împreună: cum dorm? / 272 Glume cu prejudicii stereotipe doar pentru a provoca râsul cu orice preț? / 275

DESPRE MARILE ÎNTREBĂRI

Adularea eroului plin de bani *versus* valorile de familie / 279 Fiu plecat în misiune – se va mai întoarce acasă? / 281 O farsă rasistă nu este o glumă / 285 Vegetarianul care ține lecții de moralitate: discuții aprinse la masa de seară / 286 Supraviețuitor al cancerului preferă să mănânce cușer / 290 Are cincisprezece ani și nu comunică / 292

Pentru Theresa McNally
— MGT

În memoria mamei mele, Maxine Barker
— THB

INTRODUCERE

În volumul *Crescându-l pe Cain: Să ocrotim viața emoțională a băieților* mi-am propus împreună cu coautorul cărții, Dan Kindlon, să rup tăcerea care plutește de obicei în jurul vieții emoționale a băieților și să sugerez o abordare mai lipsită de prejudecăți în privința educării acestora, care să-i poată desăvârși emoțional, dar și moral, și să îi facă mai adaptabili. Masacrul de la Liceul Columbine a atras atenția opiniei publice în mod direct asupra acestor probleme și, timp de mai mult de un an de la publicarea cărții *Crescându-l pe Cain*, am călătorit permanent, am discutat cu grupuri de părinți și de profesori, cu educatori, cu factori de decizie publică și cu mass-media din întreaga țară despre natura și potențialul băieților.

Putem spune că tăcerea a fost, cu siguranță, ruptă. Nivelul și entuziasmul dialogului public ne-au bucurat. Dar ceea ce ne-a impresionat cel mai mult a fost efectul eliberator pe care aceste conversații publice l-au avut asupra dorinței părinților de a căuta sfaturi pentru problemele cu care aceștia se confruntă în legătură cu fiii lor, acasă. În orice loc ne-am duce acum și în scrisorile pe care le primim de la cititorii cărții *Crescându-l pe Cain*, se pare că părinții își doresc mai mult ca oricând să împărtășească „povești cu băieți“, să se deschidă cu privire la viețile lor și să dea glas preocupărilor și întrebărilor pe care le au. Ezitățile care obișnuiau să ridice atât de multe întrebări despre băieți au dispărut. Ce auzim acum sunt mai degrabă întrebări sincere care reflectă ce diferențe remarcabile există între băieți și

experiențele lor – tot felul de întrebări despre tot felul de băieți. Asta e bine.

O calitate a întrebărilor puse cu voce tare este că mulți oameni au de învățat de pe urma răspunsurilor care oferă uneori idei noi sau o mai bună înțelegere a unei situații. Alteori ele confirmă ceea ce părintele bănuia deja, fără să aibă însă o certitudine. Și câteodată numai dacă auzi că și alți părinți au aceleași probleme îți poate da sentimentul că ești conectat la o întreagă comunitate de adulți cărora le pasă. În calitate de psihologi pediatri am avut și noi de învățat de pe urma întrebărilor. Pe măsură ce aud mai multe povești, înțeleg mai bine ceea ce îi nedumerește pe părinți și pe educatori în legătură cu băieții și văd mai clar ce pot face pentru a le veni în ajutor.

Mi s-a cerut să scriu *Despre băieți* mai mult ca o extensie a discuțiilor relaxate despre viața băieților pe care le am în mod obișnuit la conferințele mele publice și în terapia privată cu băieții și familiile lor, decât ca pe o carte despre psihologia băieților. Deși am răspuns la mii de întrebări în situațiile respective, nu mi-a trecut niciodată prin cap să pun răspunsurile pe hârtie și să le salvez, în primul rând pentru că eram prea ocupat să ascult și să vorbesc pentru a mai avea timp să și scriu și, în al doilea rând, pentru că talentul meu organizațional este comparabil cu cel al unui băiat de clasa a opta. S-a dovedit apoi că nu era nevoie de notițe mai vechi.

Am invitat-o pe Teresa Barker, o jurnalistă cu experiență care a colaborat cu noi la *Crescându-l pe Cain*, să mi se alăture în această nouă aventură și să adune povești noi și întrebări de la părinți, profesori și psihologi sau alți adulți interesați din toată țara și din diverse domenii de activitate. Teresa este mama unui băiat de paisprezece ani și a două fete. Deși nu este psiholog, are un talent natural de a-i liniști pe părinți. Mulți părinți dintre cei care nu au participat la nici o conferință despre parenting i-au împărtășit Teresei îngrijorările și întrebările lor în cadrul unor interviuri

organizate de aceasta. Numeroși părinți care nu au acces la terapie privată au fost bucuroși să-mi comunice temerile lor în felul acesta. Și multor oameni care nu ar pune niciodată întrebări în public li s-a părut mai ușor să pună în urnă biletele cu întrebări care pot fi în interesul tuturor.

Ca să ne asigurăm că volumul va avea niște dimensiuni rezonabile, am selectat întrebările cele mai reprezentative pentru grijile recurente ale părinților și persoanelor implicate în activitățile cu băieții. Ca să putem împărtăși toată varietatea largă de experiențe de viață legate de băieți și ca să protejăm, în același timp, viața personală a fiecăruia am schimbat numele și anumite detalii despre personajele din poveștile noastre. Fiecare dintre aceste întrebări reflectă o mică dramă din viața reală sau, uneori, efectul comic care este un semn distinctiv în viața băieților. Am ales să nu „înfrumusețăm“ scenariile pentru a le simplifica viețile și problemele cu care se confruntă. În viața de zi cu zi, părinților și profesorilor, dar și terapeuților li se cere să rezolve aceste probleme pe baza unor informații insuficiente. Procesul de descoperire include căutarea mai multor explicații și păstrarea unei minți deschise pentru a găsi mai mult decât un singur fel de răspuns. Acesta este modul în care trebuie să vorbim și să gândim ca să ne apropiem mai mult de adevăr.

Nu am găsit nici o modalitate de a clasifica întrebările. Cine poate spune dacă o întrebare despre ce îl motivează pe un băiat fericit este mai importantă decât o întrebare despre ce îl face pe alt băiat un potențial pericol public? Când întrebările vin de la cineva căruia îi pasă, ele au toate aceeași valoare. Așa că am grupat întrebările pe categorii, după subiect. Ele acoperă toată varietatea vieților de băieți, de la preocupările cele mai serioase la cele mai amuzante, și toate categoriile de vârstă. *Despre băieți* abordează teme ca dezvoltarea fizică și emoțională, prietenia, sportul, banii, notele, presiunea socială, jocurile electronice și video, cruzimea, furia și agresiunea, percepția propriului corp, relațiile

de familie, moartea și boala, divorțul părinților, mersul la facultate, cultivarea unui talent sau dezvoltarea carierei.

Cum se întâmplă de obicei, cea mai frecventă întrebare despre băieți este ultima în această carte. Când mă gândesc la toate comentariile sau la întrebările pe care le-am auzit, unul dintre cele mai memorabile este un comentariu – o reclamație, de fapt – de la un ascultător, atunci când am fost invitat la programul *Talk of the Nation* de la radioul național. Volumul *Crescându-l pe Cain* abia fusese publicat, și tocmai începuseră să se aprindă în presă discuțiile pe marginea vieții emoționale a băieților. În partea dedicată apelurilor ascultătorilor, un bărbat a sunat să spună cât de dezamăgit a fost de remarcile mele despre complexitatea vieții băieților. „Psihologia băieților e atât de simplă,“ a spus el, și a continuat cu propria lui poveste: se întorsese din serviciul militar în Războiul din Vietnam și îi luase patru sau cinci ani să depășească această experiență. Avusese mai multe relații eșuate cu diverse femei, dar asta nu era pentru el un mister. Cu fiecare exemplu despre „simplitatea“ vieții de bărbat, omul descria o viață care, în mod clar, fusese modelată de suferința emoțională și de relații cu probleme. Și, cu toate astea, reacția lui era de negare a întregii complexități a vieții emoționale a băieților și bărbaților.

Băieții nu sunt simpli. Nu trebuie să îi privim ca pe o valoare nominală. De vreme ce citiți cartea de față, probabil că știți deja asta și e posibil să căutați sfaturi pentru a înțelege enigmele vieții băieților. Speranța mea este ca *Despre băieți* să vă ofere experiența sondării dificultăților cu care se confruntă băieții, alături de un psiholog pediatru (odinioară băiat și el) care acum este și tatăl unui băiat de nouă ani și al unei fete de cincisprezece. Aș vrea să fie o lectură ușoară și plăcută, care să vă ajute să înțelegeți viețile tulburate, dureroase, pline de inspirație și adesea amuzante ale băieților.

DESPRE NATURA BĂIEȚILOR

O VIITOARE MAMĂ DE BĂIAT

ÎNTREBARE Poate părea o întrebare stupidă, dar urmează să nasc și știu că vom avea băiat. Eu nu am experiență cu băieții. Nu am avut decât surori, iar ele nu au băieți. Singura mea experiență a fost să observ alte familii cu băieți și, sincer, nu mi s-a părut că le e ușor. Mă întrebam dacă aveți câteva sfaturi simple (ca să le pot ține minte de acum încolo!) despre cum să crești un băiat așa încât să nu aibă probleme și să devină un bărbat bun.

MICHAEL THOMPSON Mai întâi de toate, felicitări! Vă așteaptă o aventură, o experiență din care aveți de învățat și multă distracție. Trebuie doar să iubiți și să nu aveți prejudecăți. În ceea ce privește dificultățile creșterii unui băiat, trebuie să știți că nici cu fetele nu e ușor! Un prieten de-al meu obișnuiește să spună că toți oamenii sunt mai mult sau mai puțin imposibili. Cred că e adevărat (cel puțin eu mă regăsesc în descrierea asta). De aceea e nevoie de familii care să ne iubească. În timp ce călătoream prin țară pentru a discuta cu diverși părinți despre băieții lor, am întâlnit multe mame care mi-au zis: „Din punctul meu de vedere e ușor să crești băieți. Fetele sunt dificile!“ Dar tot atâtea mame au mărturisit, pe de altă parte, că băieții sunt greu de „citit“, că le place competiția, că sunt misterioși și dezlănțuiți.

De ce există mame cărora băieții li se par dificili și mame încântate de băieții lor? Cu siguranță e de folos să crești înconjurată de frați sau de nepoți, dar nu cred că acesta e răspunsul la întrebare. Cunosco mame de băieți minunate care nu au avut frați. În ceea ce mă privește, cele două puncte pe care le-aș analiza când vine vorba de mama de băiat sunt următoarele: 1) dacă acesteia îi plac bărbații, și 2) dacă va fi în stare să se adapteze temperamentului și ritmului fiului ei.

În anumite privințe, trebuie să dorești rezultatul final al copilăriei unui băiat pentru a putea crește un fiu cu sentimentul acceptării totale. Băiatul se va transforma în bărbat. Pe măsură ce fiul nostru, Will, creștea, soția mea spunea: „Mi se pare de necrezut că se va face mare și-i va crește păr peste tot“. Dar transformarea nu poate fi evitată, iar eu o văd cum se pregătește mental, încercând să-și imagineze cum va arăta băiețelul frumos și dulce când va ajunge ditamai bărbatul cu barbă, pentru a-l putea percepe în continuare ca pe copilul ei. Faceți exerciții de imaginație despre cum va arăta bărbatul în care fiul vostru urmează să se transforme. Ce bărbat ați admirat de-a lungul vieții? V-ați iubit tatăl? Ați avut un bunic iubitor? Aveți o relație bună cu soțul dumneavoastră? Gândiți-vă la lucrurile pe care le-ați admirat la bărbați și pe care ați dori să le vedeți la fiul dvs. când se va face mare. Tabloul mental pe care o să vi-l faceți despre modul cum ați dori să fie vă va ajuta să îl îndrumați mai bine în viață.

Vă rog să nu vă gândiți la băieți ca la o problemă. Nu vă înarmați special pentru a face față energiei sau spiritului lor de competiție. Gândiți-vă cum era bunul dumneavoastră bunic pe vremea când era doar un băiat. Știți vreo poveste despre el de la mama sau de la bunica dvs.? Vorbiți cu soțul dumneavoastră despre propria lui copilărie. Cum era? Ce făcea? Puneți-i suficiente întrebări așa încât să aflați mai mult decât clasicele povești de familie despre cum a adus

o broască la cină sau cum a spart geamul cu mingea de fotbal. Familiile au tendința de a spune povești stereotipe, indiferent că e vorba de fete sau de băieți, care nu prea aduc lămuriri despre adevărata natură a unui copil. Puneți-vă soțul să vă spună cum era *cu adevărat* pe vremea când era copil. De ce îi era frică și ce îl entuziasma?

Aș putea să vă sugerez să citiți cărți despre copilăria băieților. Ce-ar fi să încercați *Cenușa Angelei*? O să citiți cartea cu alți ochi din momentul în care veți avea un băiat. Vă va învăța anumite lucruri despre suferința băieților, despre răbdarea și umorul lor. Recitiți *Tom Sawyer*. Citiți autobiografiile unor bărbați deosebiți. V-ar ajuta să aflați că Mahatma Gandhi se bătea la școală sau că Dalai Lama și fratele lui erau așa de agitați și de bătaioși, încât acesta din urmă a fost trimis la mănăstire.

Bineînțeles că îi veți citi povești seara fiului dvs. Cărțile care o să-i placă vă vor învăța și pe dvs. ceva. O să se identifice cu furiosul Max din *Max și Maximonștrii*, și îl va admira pe elefantul Horton care stă nemișcat în echilibru, în copăcel, să clocească oul, urmând ca amândoi să vă minunați de imaginația băiețelului care pescuia în piscina lui McElliot. Vă veți vedea fiul în toate aceste personaje și veți afla noutăți despre lucrurile la care nu v-ați gândit prea mult, cum ar fi gândurile pe care le are un băiat în timp ce pescuiește. Lectura pentru copii este educativă atât pentru ei, cât și pentru părinți.

Cât privește al doilea punct de discutat, adaptarea la temperamentul copilului este crucială pentru educarea oricărui copil, fată sau băiat. Va trebui să vă conectați pe lungimea de undă a fiului dumneavoastră, fără ca el să vă poată spune de pe ce canal transmite. Dar o veți face pe baza experienței pe care o aveți de când era bebeluș și îl țineți în brațe, îl alinați când plângea sau îl linișteți după o călătorie cu avionul sau îl trăgeți înapoi când se repezea în stradă. Băiatul dvs. vă va ajuta să vă adaptați personalitatea

și să vă depășiți limitele și să deveniți mai maleabilă decât vă puteți imagina. Asta înseamnă *parenting*.

Pentru ca o mamă să crească un băiat, e necesar să depășească cât se poate de mult toate barierele de gen. Va vedea lumea prin ochii fiului ei, iar lumea nu va mai arăta la fel. Mamele sunt adorate de fiii lor și asta e plăcut. Mama va avea ocazia să se bucure de toate calitățile pe care le admiră la un bărbat și să-și ajute băiatul să se transforme într-un bărbat bun. Se va lupta cu toate defectele pe care le vede, din păcate, la bărbați, și vor fi clipe în care va spune, exasperată, „Nu mai e nimic de făcut în privința lor“. Va fi o călătorie minunată, așa cum este și aceea a taților care cresc fete. Fiul dvs. vă va deschide ochii, vă va extinde cunoștințele și vă va dezvolta simțul umorului. Garantez.

În cazul tatălui care crește un băiat, primul va avea ocazia să pună în practică cele mai bune părți din educația primită de la propriul lui tată. Să-ți înveți, la rândul tău, fiul să pescuiască, după ce tu ai învățat asta de la tatăl tău, poate să-ți aducă foarte multe satisfacții. Educarea copiilor de către tați, mai ales a băieților, face ca tații să ajungă să aibă grijă în același timp de ei înșiși și de copiii lor. Va da și tatălui o șansă de a-și îmbunătăți educația dură sau punitivă primită de la tatăl său. Experiența va fi bună pentru fiu și vindecătoare pentru el însuși. În cele din urmă, în cazul în care un bărbat s-a luptat în trecut să-și găsească cuvintele pentru a-i putea explica soției lui nedumerite anumite aspecte din viața lui de băiat, fiul său va putea deveni reprezentarea vie a ceea ce voia să povestească bărbatul. Tatăl va avea ocazia să-i spună mamei, atunci când fiul lor o să facă ceva „băiețesc“: „Vezi? Exact asta voiam să spun!“